

UČITELJSKI TOVARIŠ.

List za šolo in dom.

Izhaja v 1. in 15. dan vsakega meseca ter stoji za vse leto 3 gold., a za pol leta 1 gold. 50 kr. Spise in dopise vzprejema uredništvo, naročnino in oznanila pa Milic-eva tiskarna v Ljubljani.

Štev. 8.

V Ljubljant, 15. aprila 1889. l.

XXIX. leto.

Prvi glavni zbor

„Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani.*)

„Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ bode imela dnè 22. in 23. aprila t. l. v Ljubljani svoje prvo glavno zborovanje sè sledečim dnevnim redom:

A.

V ponedeljek, dné 22. t. m. ob šestih zvečer v mestni dvorani zborovanje delegatov.

1. Poročilo o delovanju osnovalnega odbora in o denarstvenih zadevah „Zaveze“.
2. Volitev upravnega odbora „Zaveze“ (§ 21 prav.) in 4 rediteljev za glavni zbor.
3. Določitev, oziroma razširitev vzporeda za glavni zbor. (§ 21 prav.)

Opomba. Ako se je morda izrazila v kakem društvu želja, naj bi se pri glavnem zboru razpravljalo v katerem posebnem, času primernem vprašanju, tako lahko dotični č. gg. delegati tó posebno naglašajo in predlagajo, če imajo le za svoj predmet tudi zanesljivega referenta.

4. Posvetovanje o „Zaveznih“ pravilih in določitev društvenega glasila (§ 21 pravil);
5. Določitev letnih doneskov od članov „Zaveze“. (§ 7 alinea 1);
6. Prosti razgovori.

B.

V torek, dne 23. aprila ob 10 uri dopolúдне glavni zbor.

1. Pozdravi.
2. Predavanje „o reformi računstva“. Gosp. prof. L. Lavtar iz Maribora.
3. „O našem strokovnem listu“. Gov. gosp. Krist. Bogatec. (Dalje po sklepu delegatov. Gl. točke 3 pod A.)

C.

Popolúдне banket, zvečer zabava. Natančneje o tem naznani se pozneje.

* * *

Učitelji slovenski! Dolgo zaželjeni čas je prišel, ki nam nudi redko do sedaj še ne zaslišano prilóžnost, da se tovariši iz 4 pokrajin, katere veže sorodnost in mili nam jezik slovenski v národno vkupnost, snidejo v resno posvetovanje o svojem poklicu,

Ker je več slavni učiteljskih društev izreklo željo, naj se prvo zborovanje „Zaveze“ preloži na Velikonočni torek, sklenil je osnovalni odbor, da bode omenjeno glavno zborovanje dné 23. aprila t. l.

Osovalni odbor.

o svojih stanovskih težnjah! Izkoristimo si to priložnost ter svetu pokažimo, da slovenski učitelj „gre na dan.“ Snidimo se v mnogobrojnem številu, tovariši bratje! od zelenih planin lepe Štajerske, od sivih gor starega Gorotana in od sinjih valov jadranskega morja, da si podamo z brati Kranjci k vzajemnemu delovanju in v znamenje solidarnosti naše v beli Ljubljani bratovske roke. Združeni hočemo povzdigniti tam svoj glas v prospeh našega šolstva in za svoj stanovski interes! Torej, kdor more, naj pride, da svetu pokažemo, kako težko smo pričakovali naše „Zaveze“. Navesele sviden-
nje v beli Ljubljani!

Osnovni odbor.

Domača vzgoja.

Piše **Jakob Dimnik.**

(Dalje.)

Zeló, zeló nevarno je pa, če se otrokom daje preveč igrač. Če ima otrok dovolj razmetanih, — sevéda razbitih igrač, izgubi veselje do njih, in vsake reči se takoj naveliča.

Zato priporočamo:

1. prav malo igrač;
2. trpežne igrače in
3. take igrače, koje otrok lahko razdira in zopet sestavlja.

To je pravo načelo. Kdor želi, da se bodo dolgočasili otroci njegoví, naj jim le dá prav mnogo igrač; kolikokrat pač se dolgočasijo otroci bogatih starišev, krog njih pa leži polno igrač. Od kod to? Prav veselo začénjajo se igrati, pa primejo zdaj to, zdaj zopet drugo stvar v roko in naposled se vsega naveličajo. Igrače, s kojimi so se igrali, leže razmetane po sobi; nazadnje sami ne vedó, s čim so se užé igrali in postane jim dolgčas.

Je pa še tudi neki drugi vzrok, zaradi česar se otroci naveličajo preveč igrač.

Od otrok moramo vedno zahtevati, da imajo vse igrače v lepem redu. To jim pa postane silno težavno, če imajo cel kup igrač pred sabo, kajti, če se otrok ene igrače naveliča, mora jo poprej na svoj prostor spraviti, predno dobí drugo v roko.

Zvečer, predno gredo otroci k počitku, morajo poprej vse igrače spraviti na odločen prostor. To moramo zahtevati od njih, kajti tù ne gré le za mali nered, kojega z igračami napravijo, ampak zato, da se priučé lepega reda ter da spoznajo, da morajo vsako stvar v lepem redu imeti.

Če je šel otrok zvečer, znabiti v odsotnosti starišev, poprej v posteljo, predno je svoje igrače spravil na odločen prostor, moramo z lepo, nekako tako-le svojo nevoljo pokazati:

„Poglej, tvoja žoga leži še pod posteljo, vsa se bode pomazala po noči“; ali pa: „Tvoj konjiček stoji prav pred durmi; če kdo v sobo pride, bode padel in si zlomil nogo“.

Če otrok na take opazke nemiren postane, moramo tako-le nadaljevati:

„Daj mi roko pa vstani in spravi vse igrače lepo na odločen prostor, bodeš videl, kako bodeš potem sladko zaspal!“

In otrok na ta način spozná, da je red potreben tudi pri igračah; če jih ima pa preveč, mu je nemogoče, da bi imel vse v redu.

Res je sicer, da mnogi stariši svojim otrokom prav malo igrač pripravljajo, prinese jih pa stara mati, ali strije, ali teta i. t. d. posebno o božiči ali veliki noči, tako, da otrok prav res ne vé, kam ž njimi. Kaj naj pa storé stariši v takih slučajih? Ali naj igrače odklonijo? Ne, tega ni treba, ampak otroku naj dajo prav malo igrač, druge naj pa spravijo; tudi jih lahko podarijo otrokom ubožnejših starišev, koji jih gotovo z največjim veseljem in hvaležno vzprejmo.